

Modus indicativus uno modo construitur¹. Preteritum perfectum modi indicativi verbi activi duobus | modis construitur, verbi gracia: amavi, jo amai et jo ai aimé. Nullum aliud tempus ejusdem modi et | verbi variis modis construitur. Nullum tempus imperativi modi varias recipit constructiones. Presens | et preteritum imperfectum tempus optativi modi uno modo construitur. Preteritum perfectum et plusquam [perfectum] optativi modi | tribus modis construitur, verbi gracia: utinam amavissem, la meie volonté jo aveie aimé et jo | eusse aimé et jo averei aimé. Futurum tempus uno modo semper construitur. Presens conjunctivi | uno modo construitur. Preteritum imperfectum, duobus: cum amarem, cum jo avoe aimé et cum jo amasse. | Preteritum perfectum, tribus: cum amaverim, cum jo ami et cum jo ai aimé et cum jo eie aimé. | Et nota quod quando construitur cum jo aie aimé, tunc optative ponitur. Preteritum perfectum et plusquam | [perfectum] tribus modis: cum amavissem, cum jo avei aimé, cum jo averei aimé et cum jo usse | aimé. Futurum duobus modis construitur: cum amavero, cum jo averai aimé et cum jo ameraí.

Modus infinitivus non habet diversas constructiones. Omnia tempora verbi impersonalis habent, verbi gracia: | amatur, est aimé et l'em aime. Preterito imperfecto, amabatur, esteit aimé et l'em | amout. Preterito perfecto; amatum est vel amatum fuit, fu aimé u l'em ama | u l'em a aimé. Preterito perfecto et plusquam [perfecto], amatum erat vel amatum fuerat, | aveit esté aimé u l'em avoit aimé. Futuro, amabitur, serrat aimé. || Imperativus modus verbi impersonalis sic construitur: ametur, seit aimé. Futuro: amator, | seit aimé. Optativo modo: utinam amaretur, la meie volonté sereit aimé u l'um ave- | reit aimé. Preterito perfecto et plusquam [perfecto]: utinam amatum esset vel amatum fuisset, la | meie volonté eust esté aimé u avereit esté aimé u aveit e[sté] aimé, | l'em avereit aimé, l'em eust² aimé, l'em aveit aimé. Futuro: utinam ametur, || la meie vo[lunté] seit aimé u

l'um aveit aimé. Conjunctivo modo: cum ametur, | cum seit aimé u cum l'em aime. Preterito imperfecto: cum amaretur, cum esteit aimé u cum l'em | amout. Preterito perfecto: cum amatum sit vel cum amatum fuerit, cum fu aimé u cum l'em ama, | l'em a aimé u l'em seit aimé. Preterito plusquam [perfecto]: cum amatum esset vel cum a[matum] fuisset, cum | aveit esté, avereit esté aimé, ust esté a[mé], l'em aveit aimé, l'em || avereit a[mé], l'em ust aimé. Futuro: cum amatum erit vel cum amatum fuerit, cum serrat¹ | aimé u cum l'em averat aimé. Infinitivus modus et gerundia variis modis construitur. | Duo tempora indicativi modi verbi neutrali variis modis construitur: preteritum perfectum et preteritum | plusquamperfectum. Preteritum perfectum duobus modis construitur, verbi gracia: sedi, jo sis et jo sui asis. | Preteritum plusquam [perfectum] duobus modis construitur, scilicet sederam, jo aveie asis et jo esteie asis. ||